

JOMFRU MARIAS LEGENDE

Det her er Maria. Hun er mor til Jesus.

Maria bliver kaldt mange forskellige ting: Jomfru Maria, Vor Frue, Guds mor eller Himlens dronning.

Du kan kende hende på den røde kjole, blå kappe og lille baby.

Marias historie begynder faktisk med hendes mor og far. Marias mor hed Anna, og hendes far hed Joachim.

Joachim var præst i det store tempel i Jerusalem. Et meget vigtigt job. Desværre havde Anna og Joachim ingen børn. Og det gjorde dem meget ulykkelige. Ikke nok med det, så begyndte de andre præster i templet at se skævt til Joachim.

"Hvad tror I, han har gjort forkert?" hviskede en.

"Gud er helt sikkert vred på ham," hviskede en anden. "Ellers ville han da selvfølgelig have fået et barn."

Og da Joachim og Anna stadig ikke fik nogen børn, besluttede de andre præster i templet, at Joachim ikke kunne være præst mere.

"Jamen, jeg har ikke gjort noget," sagde Joachim ulykkeligt.

Det hjalp ikke en tøddel. De andre præster sendte ham væk fra templet. Men Joachim gik ikke hjem. I stedet gik han ud i ørkenen og bad.

"Hvad skal jeg gøre dog gøre," sagde han igen og igen.

"Vi vil så gerne have et barn. Bare et lille bitte barn," jamrede han.

Hjemme blev Anna urolig. Hvor blev Joachim dog af?

"Anna!"

Anna vendte sig forskrækket om og så en engel. Lige der midt i hendes stue.

"Frygt ikke!" sagde englen. "Gud har hørt dine og Joachim's bønner, og I får snart et barn."

"Er det sandt," jublede Anna.

Hun var så glad, at hun helt glemte at være bange. Det er ellers ikke hver dag, der står en engel midt i ens stue."

"Jeg må finde Joachim," sagde hun og løb hurtigt ud ad døren.

Da hun nåede til den Gyldne Port fik hun øje på Joachim. Han var på vej hjem.

"Vi skal have et barn," råbte hun til ham.

"Jeg ved det," sagde han glad.

Og så kyssede de hinanden lige der, midt i porten. Og sådan blev Anna gravid.

Ni måneder senere fødte hun en lille pige, som fik navnet Maria. Og fordi Joachim igen arbejdede i templet, og Gud havde hørt deres bønner, besluttede de, at Maria skulle bo i templet.

"Hun er sådan et særligt barn," sagde Anna stolt og kiggede på sin datter, da hun gik op ad de store trin til templet.

Da Maria blev ældre og var klar til at blive gift, blev det besluttet, at hun skulle giftes med tømreren Josef. Han tog Maria med til hendes families hjemby. Her skulle hun bo indtil brylluppet.

Og så en dag var det Marias tur til at få besøg af en engel.

"Frygt ikke!" sagde englen, da den så hvor bange Maria blev. "Du skal føde et barn"

"Nu?" spurgte Maria overrasket. "Men Josef og jeg er jo ikke gift endnu."

"Det er Guds barn, du skal føde," sagde englen.

Maria var paf. Guds barn...

"Men..." sagde hun så. "Hvad vil Josef ikke sige?"

Josef blev faktisk rigtigt sur og ked af det.

"Guds barn," fnysede han. "Den skal hun længere ud på landet med."

Men en nat besøgte englen også Josef og fortalte ham, at det var som Maria sagde. Barnet var Guds. Og de skulle kalde ham Jesus.

Mange år efter, da Jesus var blevet en voksen mand, gik han omkring og fortalte alle om Gud. Desværre var landets præster ikke glade for det, som Jesus sagde. Og de blev alvorligt gale, når han sagde, at han var Gud søn.

"Har man hørt mage," sagde en

"Det må da være forbudt at sige sådan," sagde en anden.

Og til sidst var de så sure, at de gik til kongen for at få ham til at slå Jesus ihjel. Det kunne kongen ikke. Men han kunne få romerne til det. Og sådan blev det.

Romerne hængte Jesus op på et kors, hvor han døde.

"Min søn," græd Maria. "Min stakkels stakkels dreng"

Hun hulkede og græd, da den døde Jesus blev lagt i sin grav. Men da hun tre dag senere kom for at se til graven, var den tom. Jesus var væk.

"Han er hos sin far," sagde en engel ved graven.

Så vidste Maria, at Jesus var hos Gud, og det trøstede hende.

"Skynd jer at rejse ud i verden!" sagde hun til hans venner.

"Fortæl alle I møder om ham. Og når I kommer forbi mit hus igen, må I endelig kigge ind. Jeg vil så gerne høre om alt det, I ser og hører ude i verden."

Da Maria blev en gammel dame, fik hun igen besøg af en engel igen.

"Frygt ikke!" sagde den. Men Maria blev slet ikke bange. Hun vidste nu, at engle ikke var farlige.

"Du er gammel og skal snart dø," sagde englen.

"Og så vil Jesus komme og hente dig."

"Det var på tide," sukkede Maria.

"Jeg er træt og min krop vil ikke mere," stønnede hun og satte sig ned. "Og jeg glæder mig sådan til at se min søn igen."

Beskeden om Marias kommende død nåede ud til alle Jesus' venner. De skyndte sig allesammen at rejse hjem til hendes hus for at sige farvel.

En nat lukkede Maria lukkede sine øjne for sidste gang. Og der mærkede hun en hånd, der rørte ved hende.

"Er det dig min dreng?" spurgte hun forsigtigt.

"Ja, det mig," sagde en stemme. Det lød som om, den kom fra himlen.

"Endelig," sukkede Maria og rakte sin hånd op mod Jesus.

Han greb den og holdt godt fast.

"Er det rigtigt, at jeg skal sidde ved siden af dig?" spurgte Maria håbefuldt.

"Ja," svarede Jesus. "Jeg har sørget for, at der står en stol til dig ved min højre side."

"Det lyder himmelsk," sagde Maria glad. Og sammen for de opefter i en stråle af lys.

Jomfru Maria er helgen for:

- Alle mennesker i hele verden